

Tarrósy, István¹

Tóth József és az intézményszintű nemzetköziesítés kezdetei az integrált Pécsi Tudományegyetemen

József Tóth and the Beginning of Institutional Internationalisation at the Integrated University of Pécs

ABSZTRAKT

A tanulmány Tóth József professzor rektori munkásságának nemzetköziesítésre irányuló dimenzióival és eredményeivel foglalkozik. A szerző, Tóth Rector közvetlen munkatársaként, a kevert módszer alkalmazásával kordokumentumok, újságcikkekben közölt interjúrészek elemzésén túl számos személyes emléket, primer információt közöl azzal a célkitűzéssel, hogy az olvasó számára kirajzolódhasson Tóth József vizionárius gondolkodása az integrált Pécsi Tudományegyetem (PTE) nemzetközi pozicionálását illetően. Az írás egyúttal tisztelgés a Tóth-féle stratégiaalkotás előtt, amely minden bizonnyal az intézményszintű nemzetköziesítés kezdeteit jelentette a PTE számára.

Kulcsszavak: integrált egyetem, Pécsi Tudományegyetem, nemzetközi felsőoktatási hálózatok, geopolitika, prioritási körök

ABSTRACT

The paper deals with the internationalisation dimensions and achievements of the work of Professor József Tóth as Rector of the University of Pécs (PTE). The author, as a direct colleague of Rector Tóth, uses the mixed method to analyse interviews and documents published in newspapers, and shares a number of personal memories and primary information with the aim of revealing to the reader József Tóth's visionary thinking on the international positioning of the integrated University of Pécs. The paper is also a tribute to Tóth's strategic planning, which certainly marked the beginning of institutional internationalisation for PTE.

Keywords: integrated university, University of Pécs, international higher education networks, geopolitics, priority circles

¹ Full Professor, PhD in Political Science, University of Pécs Faculty of Humanities and Social Sciences Department of Political Science and International Studies; Director of the International Centre.
tarrsy.istvan@pte.hu, <https://orcid.org/0000-0002-0054-6295>

BEVEZETÉS

Napjainkban a felsőoktatás geopolitikai értelmezése a globális-transznacionális tér egyik kortárs narratívája, amelyben a nemzetköziesedés és annak egyik alapvető szegmense, a hallgatói mobilitás kulcsszerepet játszik.² Annak érdekében, hogy maguk a felsőoktatási intézmények, illetve az intézményekkel kölcsönhatásban álló különböző egyéb szereplők (pl. gazdaság, ipar, önkormányzatok, civil társadalom) e térben elfoglalt – egyúttal betölthető – pozícióikat sikeresen teljesítsék ki, szükségesnek tűnik általában a felsőoktatás nemzetközi kapcsolatainak térbeli és részben földrajzi, részben geoökonómiai aspektusait feltérképezni. A tudás alapú társadalom kompetitív kontextusa mind a különböző aktorok, mind az egyén számára stratégiai tervezési igényeket támaszt. „Az az ember, aki színvonalas humán tudástőkével rendelkezik, a globalizáció hozományaként sikerrel léphet a világpiacra” (Wilhelm, 2006, p. 2).

Egy ország felsőoktatásának geopolitikai értelemben vett célkitűzéseit a bejövő és kimenő nemzetközi mobilitás egyaránt képes támogatni. A térbeli toborzási irányok megtervezése olyan geostratégiát igényel, amely az egyes küldő régiók sajátos ismereteire, valamint a küldő és a fogadó fél gazdasági és politikai érdekeire egyszerre összpontosít. Globális hálózatokkal átszőtt világunkban a felsőoktatási nemzetköziesítési stratégiák és külkapcsolati politikák (külpolitikák) a geopolitikai realitások (mind a kihívások, mind a lehetőségek) vizsgálatán és elemzésén keresztül formálhatók megfelelően. Az intézményeknek természetesen szükséges figyelembe venniük korlátozott erőforrásaikat, amelyekre való tekintettel el kell dönteniük, hogy a kapcsolattartás mely formáit részesítik előnyben, mely intézményekkel és milyen módon kívánnak együttműködni. Sem a nemzeti külpolitikai eszközök (mint például egy kormányzati ösztöndíjprogram), sem az intézményi eszközök (mint például a tanulási környezetet javító helyi szolgáltatások nyújtása) nem lehetnek hatékonyak multidiszciplináris elemzések nélkül, amelyek a geopolitikai és geoökonómiai szempontokat is figyelembe veszik. Geopolitikai szempontból mindig nagyon fontos a helyzet helyes felmérése (Bárdos-Féltoronyi, 2006, p. 102), ami számos olyan stratégiai dilemmát vet fel, amelyek a konkrét cselekvési tervek mellett az együttműködés kultúrájának kialakítását is megkövetelik a felsőoktatás szereplőitől. Ezen együttműködés nem csupán intézmény–intézmény közötti, hanem legelőször is az adott intézményen belüli kooperációt kíván meg, illetve alakít ki.

A 2000-ben a magyar kormányzat által végrehajtott felsőoktatási integráció egyik eredménye a jelenlegi Pécsi Tudományegyetem (PTE) létrejötte volt. Raktorként Tóth József professzor – először a Janus Pannonius Tudományegyetemen (JPTE), majd az integrált PTE-n – a konszenzusos politizálást helyezte előtérbe, még ha az a sokszereplős játék egyébként törvényszerű velejáróit megtestesítő kisebb-nagyobb konfliktusokon keresztül vagy éppen azokat eredményezve valósulhatott meg. Ahogyan arról az 1999. október 15-én lefolyt, számára győztes kimenetelű rektorválasztás után a *Pécsi Campus* tudósítóival rögzített beszélgetésben szolt – és érezhetően komolyan is gondolta – az idő előrehaladtával egyre bátrabban nyúlt hozzá az érzékeny pontokhoz. Ennek hátterében az állt, hogy soha

² Mindezekről és az aktuális magyarországi helyzetről ld. a Császár et al. (2023) tanulmányt, amelynek jelen írás szerzője levelező társszerzője, és amelyen a Bevezetés geopolitikai aspektusokat érintő részei nyugszanak. Tematikusan ld. továbbá: M. Császár et al. (2021).

nem félt attól, hogy egyetemi szintű problémák megoldásában ütközik egy másik részérdekkel, mert őt „nem örölte fel a részérdek” (Bellai & Fülöp, 1999). Tóth József többször fogalmazta meg, hogy az egyetemi integráció „minden racionalitása és előnye ellenére természetesen számos érdeket sértett.” Rektorsága egészére minden bizonnyal igaz volt a különféle érdekek közös nevezőjének keresése, és a „decentralizáción, nagyobb kari önállóságon alapuló” modell működtetése kulcsfontosságú prioritássá vált. Ennek szellemében a kari vezetők nagyfokú önállósággal menedzselhették egységeiket, időnként akár komoly ellenpólust képezve a központtal, de magával a rektorral szemben is.

E rövid írásban Tóth József rektori munkásságának azon dimenziójára kívánok koncentrálni, amely az integrált Pécsi Tudományegyetem nemzetközi pozicionálását indította útjára – természetesen figyelembe véve az elődintézmények, így elsősorban a Pécsi Orvostudományi Egyetem (POTE) és a Janus Pannonius Tudományegyetem, annak is Közgazdaságtudományi Kara (KTK) integrációt megelőző időszakban megvalósított külkapcsolati fejlesztéseit, és építve ezen elődök nemzetköziesítési tapasztalataira, sikereire.

MÓDSZEREK

E tanulmány alapjául szolgált a szerző által Tóth József tisztelgő kötetébe „Rektorként a nemzetközi térben minden lehetséges” címmel jegyzett szöveg (Tarrósy, 2005). Fontos igazolásokat rejtenek archív anyagok, amelyek közül korabeli újságcikkek elemzése bizonyult meghatározónak. Mindezt kiegészítette a személyes emlékek felidézése, illetve a Tóth Józseffal folytatott beszélgetések, valamint az általa szakmai fórumokon elmondottak, illetve többek között nemzetközi rektori találkozók, konferenciákon kifejtettek dokumentálása. A tudomány és a gazdaság együttműködéséről, az egyetem kapcsolatrendszeréről, hallgatói mobilitásról szóló, önállóan, közösen, valamint más társszerzőkkel jegyzett szakirodalmak feldolgozása ugyancsak mérvadó dimenzióját adták a szerző által alkalmazott kevert módszernek.

EREDMÉNYEK

Stratégiai célok között a nemzetközi kapcsolatok fejlesztése

A sok teendő közül, ahogyan a 2001–2002-es tanévet megnyitó Rektori Üdvözlésben hallhatták az egyetemi polgárok, Tóth József kimagasló helyen említette az egyetem tudományos teljesítményének növelését szorgalmazó erőfeszítéseket. Ezzel egyértelművé tette, amit egyébként mindenki mindig is tudott róla: a tudomány szeretete és művelése mindenkinek felett áll számára. Rektorsága alatt a PTE tovább növelte minősített oktatóinak számát, és előkelő helyet szerzett a tudományos műhelyek és doktori iskolák tekintetében a hazai felsőoktatási piacon. A tudomány művelése és szorgalmazása mellett a menedzsment fejlesztésére is nagy erővel készült, és folyamatosan kitüntetett energiákat és forrásokat fordított. A 2001-es tanévnyitón ismertette, hogy a stratégiai célok és ágazati területek között a 2000 és 2003 közötti időszakban az informatika, a marketing, a tudományos műhelyek

támogatása, valamint ez utóbbi 2002-től kiegészülve a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésével részesül kiemelt összegytemi támogatásban. Felismerve például a marketing jelentőségét, már az integrált Pécsi Tudományegyetem első napján, „az oktatási piac egyre növekvő versenyhelyzetére reagálva a hazai felsőoktatásban unikumnak számító marketing-rektorhelyettesi funkciót” hozott létre (Ámon, 2002, p. 13). Ezzel ismételtén megmutatkozott a Tóth-féle vizionárius szemlélet, amely a 2003 nyaráig terjedő időszakot meghatározta mind a marketing, mind később a külkapcsolatok területén, alátámasztva azok hosszú távú, stratégiai jelentőségét. Töröcsik Mária professzor, Tóth József egykori marketing-rektorhelyettese, megfogalmazása szerint a „marketing – amellett, hogy tipikusan olyan terület, amely általában költeni szokott – mindig stratégiai jellegű befektetést feltételez. Inkább koncepció és a piacnak való megfelelés, nem pedig egy gyors eredményt hozó tevékenység” (Ámon, 2002, p. 13). Hasonlóan legalább középtávú investíciót igényel, és minden bizonnyal középtávon meg is térül az egyetemi külkapcsolatok racionális fejlesztése, amely egyebek között számos ponton érintkezik a marketinggel, amennyiben a professzionális nemzetközi egyetemi marketingtevékenységre gondolunk.

Professzionalizálás, stratégiaalkotás és prioritási körök

Tóth József képes volt felismerni azt, hogy professzionális teamre van szüksége ahhoz, hogy a PTE-t nemzetközileg ismertté és fokozottan vonzóvá tegye. A tradicionális egyetemi szemléletet meghaladva, már 2001-ben a Bologna Folyamat által 2005-ben vázolt új paradigmát megjelenítve továbbfejlesztette a központi adminisztrációt, és a sok kritikával ellentétben, inkább a tények tükrében tette ezt úgy, hogy a kiadásokat nagyságrendileg nem növelte. A 2001 májusa és 2003 decembere között működő rektorközvetlen Külügyi Igazgatóság mind a magyar, mind a Dunamenti térségben példaértékű munkát végzett, amelyhez Tóth József minden elképzelhető segítséget a nélkülözhetetlen rektori háttérrel egyetemben biztosított. 1995-től datált – akkor Tóth József a JPTE Természettudományi Karának dékánja volt – szakmai kapcsolatunk és éveken át tartó sikeres együttműködésünk okán 2001 elején felkért, hogy vállaljam el és pályázzam meg az újonnan létrehozott Külügyi Igazgatóság vezetését (azt megelőzően Nemzetközi Kapcsolatok Osztály (NKO) néven létezett külügyi koordinációs egysége az intézménynek).

Szakavatott geográfus és kiváló érzékű „tiszteletbeli külügyes” lévén támogatója és aktív formálója lett a PTE új külügyi stratégiájának (Tarrósy, 2003), amely három fő prioritási kört húzott ki magának a nemzetközi felsőoktatási térben. E prioritási körök alapjául a rendszerváltás óta eltelt időszak különféle nemzetközi trendjei, így például először az Európai Közösség (később Európai Unió) és az USA felsőoktatási intézményeivel szorgalmazott kapcsolatkiépítés, majd az 1990-es években izgalmassá váló és támogatásra érdemes magyar felsőoktatás iránt érdeklődő nyugat-európai intézményekkel létesített kétoldalú együttműködések, végül az új évezred elejére saját államai számára is újra felértékelődő kelet-közép-európai térség felé való nyitás szolgáltak.

Az első prioritási kört a térségben szomszédaink körül húztuk meg. A számtalan ok közül néhány főbb szempont megvilágíthatja ennek hátterét: az erős kulturális szálak, a térbeni megközelíthetőség,

a geopolitikai értelemben vett konnektivitás, az anyagi értelemben vett fenntarthatóság, a határon túli magyarsággal való kapcsolattartás és együttműködés, a testvérvárosi és partner régiós kapcsolatok, az EU kibővülésével járó várt előnyök. Tóth József többször is kifejtette, hogy földrajzi helyzetünkől és a geopolitikai gondolkodásból adódóan különösen igaz Pécs „kapu” szerepe a balkáni és kelet-mediterrán térségben, amely szintén befolyásolta egyetemi kapcsolatépítési politikáját.

A későbbi „Határtalan város” Európa Kulturális Fővárosa – Pécs, 2010 nyertes koncepció (és 2010-es évad) egyetemi kapcsolati hálójában az addigra felépített és működésbe hozott horvátországi és boszniai együttműködéseket, különösképpen Eszékkal, Zágrábbal, Splittel, Tuzlával, Mosztárral, Biháccsal és Szarajevóval maga a város is kamatoztatni tudta. 2023-ban e kapcsolatok közül számos, több diszciplínát érintő módon hallgató- és oktatócseréket is magába foglal, és alapot nyújt a PTE azon koncepciójához, amely a nyugat-balkáni térségben tervezi tovább erősíteni az egyetem pozícióit. E tevékenységek háttérében a szintén Tóth József professzor által 1999-ben kezdeményezett TTK Kelet-Mediterrán és Balkán Tanulmányok Központja a legmarkánsabb szereplő.

A második prioritási kör, amely közel egy fajsúlyú és jelentőségű volt az elsővel – ugyan némi hangsúlyeltolódással a térség irányába – az Európai Unió felsőoktatási intézményeivel folytatott együttműködéseket fedte le. A mobilitási és képzési programok tekintetében Tóth rektor egyértelmű prioritásnak tekintette az összes, egyetemünk számára releváns közösségi program, így az akkori Erasmus, a Leonardo, a Grundtvig, a Lingua, stb. adta lehetőségek maximális kihasználását, és ennek érdekében, a kölcsönös előnyök figyelembe vételével, olyan kétoldalú megállapodások megkötését, amelyek e programok által generálódtak.

Az Európán kívüli világban harmadik prioritási körként húztuk meg a távol-keleti és amerikai egyetemekkel folytatott együttműködések láncolatát. Elsősorban Japán és Kína, valamint az USA, Mexikó és néhány további latin-amerikai ország – például Chile – egyetemei említhetők meg a stratégiai építkezés gondolatmenetében. Ahogyan azt Fischer Ferenc professzor, a PTE Modernkori Történeti Tanszékének akkori vezetője számos alkalommal kifejtette, ezek az országok hazánk EU-s tagságával, a kibővült és tovább bővülő Európa világpolitikai helyével és szerepével, valamint ezek fontosságának erősödésével értékelődnek majd át, és minden bizonnyal értékelődnek fel. Mindez azt jelentette számunkra, hogy jó, hogy vannak, és ügyeljünk arra, hogy meg is maradjanak e tengerentúli kapcsolatok is. A kapcsolatok fenntartása és fejlesztése érdekében Tóth József 2001. második felében kezdeményezte a PTE-n egy, az országban egyedülálló Latin-Amerika Központ létrehozását; vezetésével pedig Fischer Ferencet bízta meg. A központ azóta Ibero-Amerikai Központként rendületlenül évről évre koordinálja a régiós léptékben is egyedülálló pécsi Ibero Hetet, valamint annak szerves részeként egy nemzetközi iberoamerikanista szakmai konferencia megrendezését.

A Tóth József rektorsága alatti intézményi nemzetközi aktivitást jól alátámasztják a különböző felsőoktatási szervezetekben, szövetségekben vállalt funkciók is. A rektori mandátum során kialakított külügyi stratégia szempontjából, figyelembe véve a kelet-közép-európai és kelet-mediterrán térség egyetemeivel kiépített kétoldalú kapcsolatokat, a regionális együttműködést és az európai régiók egyetemei közötti együttműködések fejlesztését célzó szövetségek, elsősorban a Dunai Rektorok Konferenciája (DRC), az Alpok-Adria Rektori Konferencia és a Compostela Csoport (CGU) bírtak kiemelt fontossággal a PTE számára. A DRC Tóth József elnöksége idején egy exkluzív kötet

(Tarrósy & Roszkogler, 2003) megjelentetésével méltó módon ünnepelte meg a szervezet húszéves fennállását. A Compostela Csoport máig a PTE egyik legfontosabb nemzetközi egyetemi hálózatát jelenti, melynek vezetésében a PTE hosszú évek óta stabilan vesz részt. A 2020-as években többek között a Compostela Debate Tournament³ program kifejlesztésével erősítette tovább az intézmény a nemzetközi láthatóságát.

Egy 1998-ban rendezett konferencián az akkori Janus Pannonius Tudományegyetem rektoraként Tóth József előadást tartott az egyetemek kapcsolatrendszeréről. Abból indult ki, hogy „minden egyetem valamely térségnek az egyeteme. [...] Minden régió létrehozza a saját intézményrendszerét, egyfajta funkcionális munkamegosztás következtében” (Tóth, 1998, p. 2). Az adott térségben létrejövő, különböző hierarchiaszinteket definiáló intézményrendszerben pedig az egyetemek meghatározóak, a hierarchia csúcsán állnak (Tóth & Tarrósy, 2003, p. 67). Fontos felismerés ez, amely a JPTE vezetését arra a következtetésre juttatta, hogy szorosabbra fűzze kapcsolatait és együttműködéseit az intézményrendszer többi szereplőjével. A kapcsolatokban rejlő lehetőségek kölcsönösen hasznos kiaknázására, de elsősorban az egyetemi fejlesztések megsegítésére felállított, ún. Társadalmi Szenátus kezdte meg működését. A testületet Tóth József mindvégig magáénak érezte, és az egyetemi törekvések sikere érdekében folyamatosan lobbizásra sarkallta.

Ma ennek relevanciája az egyetemi ökoszisztéma, valamint a regionális kapcsolatépítési és -menedzsment koncepció (outreach) formájában érhető tetten, amely minden intézményi stratégia egyik referenciapontja. A PTE 2019-től az egyik első Európai Egyetemi Szövetség (European University Alliance), az EDUC (European Digital UniverCity⁴) keretében is a térségi ökoszisztéma építkezését prioritásként kezeli.

KÖVETKEZTETÉSEK

Amikor egy tisztelgő kötet készült Tóth József 65. születésnapjára, akkor abban azt írtam, hogy meg voltam győződve arról, hogy Tóth professzor rektori munkájának eredményeit külön kötetben lehet összefoglalni, egybevetve tevékenységének pozitívumaival és negatívumaival egyaránt. Ma éppen az általa támogatott és oly nagyra tartott sajátfejlesztésű *Modern Geográfia* folyóirat különszáma foglalkozik szerteágazó munkásságával.

Hiszem, hogy Tóth József olyan időszakban kormányozta a pécsi egyetem flottáját (még ha a hajók néha nem egy irányban haladtak), amelynek hozadéakai meghatározóak lettek az universitas elkövetkező évtizedeire. Tudom, mert évekig a mindennapokban éltem át, hogy nagyformátumú, nehéz fajsúlyú döntések meghozatalára is képes, stratégiában gondolkodó, vízióval és rendkívüli tudással rendelkező, intelligenciával és bölcsességgel megáldott, bár morgásairól is elhíresült, de mindvégig emberileg érzékeny igazi vezetőként dolgozott a PTE-ért, annak érdekében, hogy az „ő egyeteme” elfoglalhassa adottságai, történelme és kapacitása által megérdemelt helyét a nemzetközi térben. Lehetőségeihez képest teret biztosított a fiataloknak, a posztmodern egyetem egyik lénye-

³ Ld. <https://web.gcompostela.org/compostela-debate-tournament/>

⁴ Ld. <https://educalliance.eu/>

gét jelentő professzionális, új dinamikájú, a piacosodási trendekre is reagálni képes menedzsment kialakításának. Öröm és megtiszteltetés volt e munkában közvetlen munkatársának lennem. Ezúton is tisztelettel köszönöm bizalmát, igazságos keménységét és különösen atyai mentorságát, amellyel meghatározó tapasztalatokat szerezhettem mellette és vele elkövetkező életem egészére vonatkozóan. Számos mondása közül talán az egyik legnagyobbal zárom e rövid gondolatmenetet: „Everything is possible.” (azaz: minden lehetséges), amelynek mélységébe elsőre nem is gondol bele az ember, csak jót nevet rajta, pláne, ha a Tóth-féle előadásmódban hallhatja. Isten nyugosztalja Tóth Rektor Urat!

IRODALOMJEGYZÉK

- Ámon, P. (1999). Megfelelő csomagolásban. *Pécsi Campus*. p. 13.
- Bárdos-Féltoronyi, M. (2006). *Bevezetés a geopolitikába*. L'Harmattan Kiadó.
- Bellai, L., & Fülöp, Z. (1999). Nem örül fel a részérdek. *Pécsi Campus*. pp. 4–5.
- Császár, Zs., Tarrósy, I., Dobos, G., Varjas, J., & Alpek, L. (2023). Changing geopolitics of higher education: economic effects of inbound international student mobility to Hungary. *Journal of Geography in Higher Education*, 47(2), 285–310. <https://doi.org/10.1080/03098265.2022.2045572>
- M. Császár, Zs., Teperics, K., & Köves, K. (2021). Nemzetközi hallgatói mobilitás a magyar felsőoktatásban. *Modern Geográfia*, 16(2), 67–86. <https://doi.org/10.15170/MG.2021.16.02.04>
- Tarrósy, I. (2003. április 22.). Külkapcsolataink alakulásáról, avagy a PTE új külügyi stratégiája (1). *UnivPécs*, p. 8.
- Tarrósy, I. (2003. május 6.). Külkapcsolataink alakulásáról, avagy a PTE új külügyi stratégiája (2). *UnivPécs*, p. 8.
- Tarrósy, I. (2003. május 20.). Külkapcsolataink alakulásáról, avagy a PTE új külügyi stratégiája (3). *UnivPécs*, p. 10.
- Tarrósy, I. (2005). Rektorként a nemzetközi térben „minden lehetséges”. In R. Tésits, & T. Bugya (szerk.), *Dr. Tóth József geográfus szakirodalmi munkássága, 1964–2004* (pp. 25–28). PTE TTK Földrajzi Intézet.
- Tarrósy, I., & Rosskogler, G. (Eds.). (2003). *Danube Rectors' Conference. Twenty Years. 1983–2003*. DRC & Centre for International Relations of the University of Pécs.
- Tóth, J. (1998). Az egyetem kapcsolatrendszere. In F. Nagy (szerk.), *Az egyetem és társadalmi környezete* (pp. 1–5). Janus Pannonius Tudományegyetem.
- Tóth, J. (2002). Rektori üzenet. *UnivPécs*. 3(9).
- Tóth, J., & Tarrósy, I. (2003). Co-operation between Science and Economy in Hungary. The Place and Role of Universities. *Der Donauraum*, 42(4), 62–72.
- Wilhelm, Z. (2006). Az egyén, mint térformáló erő. *Modern Geográfia*, 1(1), 1–4.

Ez a mű a Creative Commons Nevezd meg! – Ne add el! – Ne változtasd! 4.0 nemzetközi licence-feltételeinek megfelelően felhasználható. (CC BY-NC-ND 4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

This open access article may be used under the international license terms of Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 (CC BY-NC-ND 4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

